

குசலான்மலையும் தொல்லியல் எச்சங்களும்

01. அறிமுகம்

ஏறாவுர்ப்பற்று பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட செங்கலடிப் பிரதேசத்தில் செங்கலடி பதுளை வீதியில் வேப்பவட்டுவான் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுக்குட்பட்டு ஏறத்தாள 3 Km தூரத்தில் குசலான் மலை எனும் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் முற்றிலும் இந்து சமயத்தவர்கள் வாழும் பிரதேசமாகும். இங்குள்ள மலைகளில் பல தொல்லியலம்சங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது காட்டுப்பிரதேசமாகக் காணப்படும் இவ்விடம் முன்பொரு காலத்தில் செறிவான குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தமைக்கான தொல்லியல் அம்சங்களினைத் தன்னகத்தே கொண்டு இன்றும் விளங்குகின்றது. இலங்கை வரலாற்றில் இப்பிரதேசத்தின் தொன்மையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகின்ற போதிலும் சில வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துக்கள் சமூக முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் விதத்திலும் அமைந்துள்ளன.

இப்பகுதியில் கருங்கற்குண்டுகள், செங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட இருப்பிடங்கள், பழைய கட்டடச் சிதைவுகள், மட்பாண்ட ஓடுகள், அடையாளங் காணப்பட்ட ஏழு தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள், குகைத்தளங்கள் முதலிய தொல்லியல் மூலாதாரங்களைக் காணலாம். இவற்றின் மூலம் இப்பகுதியில் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய சமயம் சார்ந்த கட்டிடங்கள் இருந்தன என்பதனை உறுதிப்படுத்தலாம். பேராசிரியர் பரணவிதான Inscriptions of Ceylon எனும் தனது நூலில் 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395 எனும் இலக்கமிடப்பட்டு குசலான்மலைக் கல்வெட்டுக்கள் பதிவு செய்துள்ளார்.

02. தொல்லியற் சான்றுகள்

2.1 குசலான்மலைக் கல்வெட்டுக்கள்

தென்னாசியாவின் தமிழகம் தவிர்ந்த பல வட்டாரங்களில் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை பிராகிருதமே கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது. ஆனால் குசலான்மலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரு கல்வெட்டுக்களில் தமிழகத்தைப் போல தமிழ் மொழிக்கேயுரிய சிறப்பான எழுத்துக்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

2.1.1 கல்வெட்டு - 01

“Uparajha-Naga-pute rajha-Abaya nama tasa pute Gamani-Tise nama

tena karite Sudasane sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 389)

“உபராஜ நாகவின் மகன் ‘அபய’ எனும் பெயரால் அரசனானான். அவருடைய மகன் ஹாமினி திச2.வினால் சுடசன எனும் குகை சங்கத்திற்கு தானமாக வழங்கப்பட்டது”

இக்கல்வெட்டு தான செய்தியினைப் பதிவு செய்துள்ளது. இதில் அரசவம்சம் பற்றிய தலைமுறை தொடர்பான கருத்துக்கள் வெளிப்படுகின்றன. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குரியதான தமிழகச் சாசனமொன்றிலும் இது போன்று செல்லிரும்பொறை, பெருங்கடுங்கோ, இளங்கடுங்கோ எனும் மூன்று தலைமுறை விபரம் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (மூதா அமண்ணன் யாற்றார் செங்காயபன் உறைய் கோ ஆதன் செல்லிரும் பொறை மகன் பெருங்கடுங்கோன் மகன் ளங் கடுங்கோ ளங்கோ ஆக அறுத்த கல் - ஸ்ரீதர்.தி.ஸ்ரீ., 2008:69)

அநுராதபுர அரசிற்கு வெளியே காணப்பட்ட பல குறுநில அரசுகளில் தமிழ் ஆட்சியாளர்களுடைய குறுநில அரசுகளும் இருந்தன என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும். இலங்கையில் பல்வேறு பாகங்களில் கிடைக்கும் பிராமி கல்வெட்டுக்கள் பல குறுநில அரசர்கள் இருந்தமைக்குச் சான்றாகும். இக்கல்வெட்டுக்களில் 28 இடங்களில் குறுநிலத் தலைவர்களுடைய தானங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை பேராசிரியர் குணவர்தன எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் (இந்திரபாலா 2006:189,191). “அநுராதபுர இராசதானி காலத்தில் இலங்கையில் 200ற்கு மேற்பட்ட சிற்றரசுகள் காணப்பட்டன. அவை எல்லாம் அநுராதபுரத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன என்று குறிப்பிட முடியாது. பல சிற்றரசுகள் தன்னிச்சையாகச் செயற்பட்டன” என பேராசிரியர் புஸ்பரெட்ணம் குறிப்பிடுகின்றார். குசலான்மலையில் காணப்படுகின்ற ‘உபராஜ’ எனும் அரசரிமையைப் பற்றிய செய்தி சிற்றரசு ஒன்றையோ அல்லது குறுநிலத் தலைவர் ஒருவரையோ பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம். உபராஜ சிற்றரசு நிலையிலிருந்தமையை இக்கல்வெட்டு புலப்படுகின்றது.

“கதிர்காம சத்திரிய வம்சத்தவரான பத்து சகோதரர் சந்ததியினர் வெளியிட்ட கல்வெட்டுக்கள் அம்பாந்தோட்டை, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வம்சத்தின் இளையவன் ‘உபராஜ நாகன்’ எனும் பெயரையும் சூடியிருந்ததை இக்கல்வெட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறது” (சிற்றம்பலம்.சி.க., 1982:107).

இக்கல்வெட்டில் வருகின்ற காமினி எனும் பெயர் ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். அநுராதபுர ஆட்சியாளர்களான வட்டகாமினி, துட்டகாமினி போன்ற மன்னர்களினுடைய பெயர்களைக் காணமுடிகின்றது. ஆனால் அங்கு அரசாண்ட இப்பெயர்களுக்கிரியவர்கள் சிங்கள மன்னர்களாவர். குசலான்மலைக் கல்வெட்டில் “ஹாமினி சிச” எனும் தமிழ் மன்னனுடைய பெயர் இடம்பெற்றுள்ளது. அநுராதபுர அரசின் கீழான சிற்றரசாக அமைந்தமையால் ஹாமினி எனும் பெயரிணைப்பும் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனும் யூகத்திற்கும் வரமுடிகின்றது. எனவே குசலான்மலையில் மேலாதிக்கம் கொண்ட அரசமுறை பற்றிய விடயங்கள் ஆய்வுக்குட்படும் போது இது தொடர்பான மேலதிக விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும்.

2.1.2 கல்வெட்டு – 02

“Bata-Pusabutiya lene sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 390)

“புத புஸபுதி என்பவனின் குகை சங்கத்திற்குத் தானமாக வழங்கப்பட்டது ”

2.1.3 கல்வெட்டு – 03

“Manorame lene bata-Gutena karate sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 391)

“மனோரம எனும் பெயர் இடப்பட்டதால் அக்குகை பூத குத்தவினால் சங்கத்திற்கு தானமாக வழங்கப்பட்டது”

2.1.4 கல்வெட்டு – 04

“Bata-Devagutaha batikaha gapati-Samanaha lene” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 392)

“பூத தேவகுத்தவின் சகோதரனான குடும்பத் தலைவரான சமனவின் குகை”

2.1.5 கல்வெட்டு – 05

“.....na.....ta..... Parumaka-pute..... Lene sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 393)

“உயர்குலத்தவனான அல்லது இளவரசனான..... மகன்..... சங்கத்திற்கு வழங்கிய குகை”

2.1.6 கல்வெட்டு - 06

(1)“Cahanilaya-vasika Asa-Tisaha lene(2) sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 394)

“வசிப்பிடமான கஹனிலயவிலுள்ள சங்கத்திற்கு மதிப்பிற்குரிய திஸினால் குகை வழங்கப்பட்டது”

2.1.7 கல்வெட்டு - 07

“Bata-Sudinasa lene sagasa” (Inscription of Ceylon 1970: N0. 395)

“பூத சுதினன் என்பவரால் சங்கத்திற்கு தானமாக வழங்கப்பட்ட குகை”

குசலான்மலைப் பகுதியில் சமூகத்திலே காணப்படும் பலதரப்பட்டோர் குகைத்தானங்களை வழங்கியமைக்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இதனூடாக இப்பிரதேசத்தின் சமூக, பண்பாட்டம்சங்கள் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். பூத, பருமக, ஹபதி, பெண்கள் (உபாவழிகை) போன்றோரின் தான செய்திகள் கல்வெட்டுக்களில் பதிவாகியுள்ள தன்மையினைக் காணமுடிகின்றது

இப்பகுதியில் இதுவரை அடையாளங் காணப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் ‘திஸ’, ‘அபய’ எனும் தமிழ் மொழிக்குரிய பெயர்கள் உள்ளதை தங்கேஸ்வரி தனது கிழக்கிழங்கை பூர்வீக வரலாறு எனும் நூலினூடாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள குடுவில் கல்வெட்டில் ‘திச’ எனும் தமிழ் வணிகன் பற்றிய கல்வெட்டு, அநுராதபுரத்தில் கிடைத்த ‘திஸஹ’ என்ற தமிழ் வணிகன் பற்றிய குறிப்பு, தம்புள்ளயிலுள்ள ‘அபயம்’ எனப் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டும் தமிழர்கள் வாழ்ந்தமையை உறுதி செய்கின்றன. ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் திஸ, திச, திஸ்ஸ, திஸஹ, திஸய, திதிஸயஸ என எழுதப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய வழக்கிலுள்ள பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் மாறி எழுதப்பட்டதற்குத் தமிழக பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும், இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் சான்றுகள் இருப்பதால் அதைத் ‘திசென்’ என்று வாசிப்பதே பொருத்தமானதாகும். இது வடமொழி சார்ந்த பெயராக இருப்பினும் பண்டைய காலத்தில் இப்பெயரில் தமிழர்களும் இருந்ததற்கு பல சான்றுகள் உண்டு. இதற்கு தமிழ்நாட்டில் அழகன் குளத்தில் கிடைத்த மட்பாண்டத்தில் வரும் ‘திசஅனத்’ என்ற பெயர் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். தமிழ்ப் பெயர்களை வகைப்படுத்திய பேராசிரியர் புஸ்பரெட்ணம் ‘திசென்’ என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றார் (புஸ்பரெட்ணம்.ப., 2001:30).

கல்வெட்டில் காணப்படும் திஸ என்ற பெயர் தமிழருக்குரிய பெயரென்பதும் பண்டைக் காலத்திலே குசலான்மலையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் இவற்றால் உறுதி செய்யப்படுகின்றது. கல்வெட்டில் காணப்படும் ‘அபய’ என்ற பெயரும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பெயருக்குரியவர்களுள் சிலர் சிற்றரசர்களாகவும் கிராமத் தலைவர்களும் வேறுபல தலைவர்களாகவும் இருந்ததைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. இவற்றைவிட இங்குள்ள கல்வெட்டிலே பருமக, தேவகுத்தன், சுதசென, நாக, ஹாமினி, திஸ, ஹபதி போன்ற தமிழ்ப் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு தலைவனால் அல்லது தலைவனின் மகனால் பௌத்த சங்கத்தாருக்கு தானம் செய்த குகை எனும் கருத்து வெளிப்படுகின்றது. இதனூடாக இக்குகையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர் என்பது தெட்டத் தெளிவாகின்றது. இம்மலையில் ஓர் கிராமத் தலைவன் அல்லது அரசன் வாழ்ந்தமையும் தெளிவாகின்றது.

இலங்கை பிராமிச்சாசனங்களில் தானமாக வழங்கப்பட்ட சாசனங்களில் சில முழுமை பெறாதவை அவை தானம் கொடுத்தவர், தானம் பெற்றவர், ஆட்சியாண்டு முதலானவற்றை முழுமையாக எடுத்துக் கூறுவதில்லை. மிகச் சுருக்கமாக தானம் தொடர்பான செய்தியினை மட்டும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம். குசலான்மலையிலுள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் இதனைக் காணமுடிகின்றது.

குசலான மலையிலுள்ள 7 சாசனங்கள் படியெடுக்கப்பட்டு அவை பௌத்த சமயம் சார்ந்தவை என உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இவை தவிர இங்கு காணப்பட்ட ஒரு சாசனம் வாசிக்கப்படவில்லை. வெளியிடப்படவில்லை. ஆயினும் வாசிக்கப்படாத இச்சாசனம் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்ட போது அது தமிழ் மொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களைக் கொண்டமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இதில் பண்பாணன் எனும் சொல்

உள்ளது. இங்கு 'ன்' என்பது தமிழ் மொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்து. பௌத்த சமயம் பற்றிக் கூறப்பட்டாலும் இங்கு பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றிய தமிழர்களே வாழ்ந்துள்ளதை இச்சாசனம் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் வெல்லாவெளிச் சாசனத்தில் காணப்படும் பெரும்பாண் என்பது பிராகிருத மொழிச் சாசனங்களிற் காணப்படும் புணக என்ற சொல்லுக்குப் பதிலான தமிழ்ச் சொல்லாகும். பண்ணோடு பாடுகின்ற பாணனே பண்பாணன் (பத்மநாதன் 2013:37). அது பிராகிருத வழக்கிலே புணக என்று சொல்லப்படும் தேரரைக் குறிப்பதற்குப் பண்பாணன் என்ற தூய தமிழ்மொழித் தொடரைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து சாசனங்களையும் பிராகிருத மொழியில் எழுதியவர்கள் பௌத்த தர்மம் பற்றிய பிரதான பகுதியை தமிழ்ச் சொல்லால் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

பௌத்தசமயம் ஆதியில், இலங்கையிலே தமிழையும் வேறு மொழியினையும் பேசியவர்களிடையே பரவியதாகும். குசலான்மலையிலிருந்த சங்கத்தார் பெரும்பள்ளி பல துறவிகள் வாழ்ந்த பள்ளியாக நெடுங்காலம் காணப்பட்டது. அது தமிழரான பௌத்த துறவிகள் வாழ்ந்த பள்ளி என்பதும் தமிழ்ச் சமூகங்களுக்குரிய பள்ளி என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

03. ஏனைய தொல்லியற் சான்றுகள்

3.1 குசலான் மலை முருகன் ஆலயம்

1930 காலப்பகுதி முதல் முருக வழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்து 1985 இல் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டு முருக வழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

3.2 குசலான்மலை பிள்ளையார் கோயில்

ஓர் மரத்தடியில் பிள்ளையார் உருவத்திலான இக்கல்லை வைத்து வழிபட்டு பின்னர் அவ்மரத்தினை இணைத்தால் போல் சிறு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

3.3 கருங்கல்லிலான நாகசிலை

கருங்கல்லுக்கு நாகத்தினைப் போல் உருக்கொடுத்து வழிபட்டு வந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வழிபாட்டு முறையானது இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளான இயக்கர், நாகர் ஆட்சிக்காலத்தில் இடம்பெற்றிருக்கலாம். ஏனெனின் நாகர்களுடைய பிரதான வழிபாட்டு முறை நாக வழிபாடாகும். குறிப்பாக நாகர்களுடைய ஆட்சிப் பரம்பலை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அமையப்பெற்றுள்ளது.

3.4 நீர்வடி விளிம்பு

மேலும் இங்கு காணப்படும் அனைத்து குகைகளிலும் நீர் வழிந்தோடுவதற்காக கற்பீலி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குகைக்குள் நீர் வழியாமல் தடுக்கவும் மலையின் மேல் தேங்கிநிற்கின்ற மழைநீரை வெளியேற்றுவதற்கு மலையின்மேல் நீர்வடி விளிம்பு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அறிவியல் ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்த மக்கள் குடியிருப்பு இப்பிரதேசத்தில் இருந்துள்ளதனை இத்தொழிநுட்பம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

3.5 கருங்கற்களிலான படிக்கட்டுக்கள்

மலையில் ஏறுவதற்காக கற்பாறையில் சுமார் 70 படிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன (நூனிலம்: 2011, பக்:2). வலிமை மிக்க மலையினை மிகவும் அழகாகவும் நுணுக்கமாகவும் குடைந்து படிக்கட்டுக்களை அமைத்துள்ளனர். எவ்வாறான ஆயுதங்களைக் கொண்டு இவற்றினைக் குடைந்திருப்பார்கள் என்பது இன்று வரைக்கும் புரியாத புதிராகவே உள்ளது. இவ்வாறான வேலைகளை சாதாரண மனிதர்களால் மேற்கொள்ள முடியாது. எனவே இக்காலத்தில் உடல் வலிமை மிக்க மக்களும் அறிவியல் ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்த மக்களும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

3.6 வட்டமான குழிகள்

மலையில் வட்டமான குழிகள் மூன்றினையும் அடையாளங் காணமுடிகின்றது. அது மக்களால் உரல் என நம்பப்பட்டு வருகின்றது.

3.7 நீர்த்தடாகம்

முருகன் ஆலயத்திற்கு முன்பு நீர் நிரம்பிய நீர்ச்சுனை (கற்குழி) ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. இதில் எக்காலத்திலும் நீர் வற்றாத தன்மையினை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

3.8 கருங்கற்குதூண்கள்

நிலத்திலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட நிலையில் பல கருங்கற்குதூண்கள் காணப்படுகின்றன. அரண்மனை அல்லது வேறு ஏதேனுமொரு கட்டிடம் இருந்தமைக்கான அடையாளமாக அவை விளங்குகின்றன. இக்கருங்கற்குதூண்களை மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் மலையிலிருந்து வெட்டி எடுத்துள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறான கற்குதூண்கள் குசலான்மலையின் இரண்டு இடங்களில் 200 மீற்றர் தொலைவிற்கு அப்பால் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

3.9 கருங்கற் குகைகள்

நீண்ட நாள் இருப்பிடத்திற்குரிய இடமாகக் காணப்படுகின்றது.

3.10 கட்டிட இடிபாடுகள்

இக்கட்டிட இடிபாடானது குசலான்மலையின் மேற்பரப்பில் காணப்படுகின்றது. பெரிய மற்றும் சிறிய செங்கற்களைப் பயன்படுத்தி இக்கட்டிடம் அமையப்பெற்று இருந்தமைக்கான சான்றுகள் காணப்படுகின்றது. இக்கட்டிட இடிபாட்டினை வைத்து நோக்குகின்ற போது இம்மலையில் அரசமாளிகையொன்றும் இதனை அண்டி செறிவான மக்கள் குடியிருப்பும் அமைந்திருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

3.11 வட்ட வடிவிலான கல்

எழுத்துக்களோ செதுக்கல் வேலைப்பாடுகளோ இல்லாத நிலையில் அரைவட்ட வடிவிலான கருங்கல்லொன்றும் காணப்படுகின்றது. இதனை வாசற்படிக்கல்லாக பயன்படுத்தியிருப்பின் இவை கட்டிடமொன்றினுடைய அழிபாடுகள் எனக் கருதலாம். இக்கல்லில் ஒரு பகுதி சிதைவடைந்தும் காணப்படுகின்றது.

3.12 அறுத்தகல்

இக்கல்லானது ஒரு மலையினை அறுத்தால் இரண்டு பகுதிகள் வருவது போன்று காட்சியளிக்கின்றது

3.13 தனிக்கல்

50 மீற்றர் தொலைவில் ஒரு கல் உள்ளது. இதனையெரு தனிக்கல் அல்லது கல்லால் செதுக்கப்பட்ட ஓர் உருவமெனக் கருதலாம்.

3.14 செங்கற்கள்

இங்கு அதிகளவு பண்டைய செங்கற்கள் பல்வேறு அளவுகளிலும் பல்வேறு வடிவமைப்புகளிலும் காணப்படுகின்றன. பெரிய கட்டிட அமைப்பொன்று இருந்தமையினை இச்செங்கற்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

3.15 மட்பாண்ட சிதைவுகள்

ஏராளமான செங்கற்கள், மட்பாண்ட ஓடுகள் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை நீர் ஊற்றி வைக்கின்ற கூசா ஒன்றினுடைய தலைப்பகுதியொன்றும் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளமை

குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு காணப்படும் மட்பாண்ட ஓடுகள் பெருங்கற்கால பண்பாட்டிற்குரியவையாக அறிஞர்களால் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது இங்கு செறிவான ஒரு மக்கள் குடியிருப்பு நிலவியமையை அறியலாம்.

4.0 முடிவுரை

இப்பகுதியை பௌத்தர்கள் ஆக்கிரமித்து விடுவார்கள் என்ற அச்சம் இப்பகுதி மக்களிடம் காணப்படுகின்றது. பேராசிரியர் பரணவிதான பௌத்த சமயத்தை வெளிக்காட்டும் தகவல்களை வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் பௌத்தத்தை வெளிக்காட்டும் கல்வெட்டுக்கள் வெளியிடப்பட்டாலும் அவை மறைக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் பௌத்தம் என்பதற்குரிய தொல்லியற் சான்றுகளை பெரும்பான்மை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதால் தமிழர்களின் பூர்வீக பூமிக்கு அச்சுறுத்தல் வரலாம் என்பது பிரதேச மக்களின் சிந்தனையில் ஊறியுள்ளது. ஏனெனில் அதிகம் பிக்குகளின் வருகையும் அதிகளவில் இப்பகுதிகளில் இடம்பெறுவதால் மக்கள் பீதியுடன் வாழ்கின்றனர். இதனால் பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் பரஸ்பரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் குசலான் மலையில் காணப்படும் தொல்லியல் எச்சங்கள் வரலாற்றுத் தொன்மையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகின்றது.

உசாத்துணை

- 1) இந்திரபாலா.கா., 2006, இலங்கையில் தமிழர் ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு போ.ஆ.மு.300 – பொ.ஆ. 1200, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- 2) பத்மநாதன்.சி., 2006, இலங்கைத் தமிழ் சாசனங்கள், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
- 3) பத்மநாதன்.சி., 2013, இலங்கைத் தமிழ் சாசனங்கள் - II, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.
- 4) புஷ்பரட்ணம்.ப., 2000, தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, குமரன் பதிப்பகம், சென்னை.
- 5) புஷ்பரட்ணம்.ப., 2017, இலங்கைத் தமிழர் - ஒரு சுருக்க வரலாறு, தமிழ்க் கல்விச்சேவை, சுவிஸ்லாந்து.
- 6) புஷ்பரட்ணம்.ப., 2001, பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்.
- 7) ஸ்ரீதர்.தி.ஸ்ரீ., 2006, தமிழ்பிராமி கல்வெட்டுக்கள், தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை.
- 8) சிற்றம்பலம்.சி.க., 1982, தொல்லியல் ஆய்வும் ஆதிக் குடிகளும், செந்தமிழ் தமிழ்மன்றம் யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

- 9) Paranavitana.S., 1970, Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscriptions, The Department of Archaeology Ceylon, Colombo.
- 10) Wilhelm Geiger, 1986, The Mahavamsa, Asian Educational Services – New Delhi.
- 11) Karuraretne.S., 1984, Epigraphia Zeylanica Vol- VII (Special Volume on the Brahmi Inscriptions of Sri Lanka, Archeology Survey of Ceylon, Colombo.
- 12) நானிலம்., 2011, 'ஏறாவூர்ப்பற்றின் வரலாற்று சின்னங்கள்', ஏறாவூர்ப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை, பக்:37-43
- 13) மட்டக்களப்பில் வேடுவர் சமூகம் வாழ்ந்த கற்குகைகள்' (வீரகேசரி, 09.15.2013).